

voksende Stationsbyer, og mange Steder i disse Stationsbyer fører Haandværkerorganisationer en haard Kamp for at faa oprettet eller kunne opretholde tekniske Skoler. Jeg synes da, at det vilde være en naturlig Maade at fremhjelpe Uddannelsen af de unge Mennesker indenfor et saadant lille Samfundsomraade, om man gav disse Organisationer Adgang til ad denne Vej at komme i Besiddelse af Midler til at oprette og fuldkommengøre disse Institutioner. Derfor vil jeg gerne rette den Appel til den højtærede Justitsminister, at han ved Lovens Administration foretrækker saadanne Institutioner som dem, jeg her har nævnt, hvor disse maaske konkurrerer med Enkeltmand om en Bevilling.

Dernæst vilde jeg gerne have Klarhed over, hvor meget der ligger i Bestemmelsen i § 3 om, at der skal indsendes Erklæring fra vedkommende Kommunalbestyrelse. Saaledes som Ordene staa, er Justitsministeren som Bevillingstildeler fuldkommen frit stillet efter at have indhentet denne Erklæring. Men det kan dog ikke være Meningen. Det maa vel have været det ærede Udvalgs Mening, at en Ansøger, som ikke bliver anbefalet af Kommunalbestyrelsen, skal Ministeren ikke eller i alt Fald som Regel ikke kunne tildele Bevillingen. Jeg vil dog gerne have bekræftet af den højtærede Minister, om min Opfattelse i saa Henseende er rigtig, og jeg vil bede den højtærede Minister navnlig sige sin Mening om, hvor meget han mener, der ligger i Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelsen skal afgive Erklæring. Det forekommer mig nemlig, at det vilde være en ganske overordentlig Garanti for, at disse Biografteatre, der oprettes trindt omkring i Landet, kan blive modtaget med Tilfredshed og komme til at virke paa bedst mulige Maade, at Kommunalbestyrelserne, som har faaet Tilsynsret med Driften, hvad jeg takker det ærede Udvalg for, ogsaa faar saa stor Indflydelse som muligt paa, hvem der kommer til at lede disse Virksomheder.

Justitsministeren (Rytter): Da jeg i sin Tid forelagde dette Lovforslag her paa Rigsdagen, blev der fra forskellige Sider sagt til mig, at det vilde være umuligt at gennemføre en Lov om dette Forhold, da der vilde være lige saa mange Anskuelse som Partier eller maaske rettere lige saa mange Anskuelse som Medlemmer her i Tinget om denne Sag. Udvalget har imidlertid samlet sig om en

Indstilling, som er enstemmig. Det forekommer mig, at jeg her kan sige, at Udvalget har gjort et stort Arbejde; det har arbejdet roligt og støt og er kommet til et Resultat, som jeg synes er godt. Jeg bringer derfor saavel Udvalgets ærede Formand som de øvrige Medlemmer en ubetinget Tak for det Arbejde, de har gjort. Jeg har den Opfattelse, at al Partipolitik har været udelukket fra Udvalgets Arbejde. — Angaaende selve Forslaget skal jeg fatte mig meget kort, efter at Udvalgets ærede Ordfører (Søgaard) saa grundigt og vidtløftigt har gjort Rede for selve Sagen. Jeg er blevet spurgt fra forskellige Sider, om Folk efter dette Forslags Vedtagelse ligesom hidtil kunde rejse rundt og fremvise Lysbilleder ved Foredrag. Ja, selvfølgelig. Nærværende Forslag refererer sig kun til Bevillinger, som bliver knyttet til en bestemt Ejendom. Det andet Forhold maa ligesom hidtil ordnes af Politimesteren, der kan give Tilladelse til enkelte Foredrag med Lysbilleder. Det er *min* Mening angaaende dette Forhold, og jeg tror ogsaa, det er Udvalgets Mening.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen skal jeg sige, at man selvfølgelig altid kan rette nogen Kritik mod et hvilket som helst Skattesystem. Man kan altid finde noget uheldigt i enhver Lov. Der er ikke een Skattelov i Kongeriget Danmark, om hvilken man kan sige, at den paa alle Punkter har truffet det rette. Men her har man, synes jeg, i Hovedsagen ramt det rigtige.

Overfor det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, som var saa ivrig efter, at Ministeren skulde have Dispensationsbeføjelse i forskellige Retninger, skal jeg udtale som min Mening, hvad jeg allerede har sagt flere Gange tidligere, at der kun i de allernødvendigste Tilfælde bør gives en Minister Dispensationsret. Jeg synes, de klare Regler er de bedste. Hvis der her var en saadan Ret, vilde det kun medføre, at der vilde opstaa en Mængde Skriverier, idet alle Biografteaterejere selvfølgelig vilde synes, at der for deres Vedkommende forelaa særlige Grunde for at komme længere ned med Afgiften, og jeg er paa det rene med, at Ministeren vilde afslaa de 99 pCt. af dem — i alt Fald vilde det ske, saa længe jeg er Minister —, men saa vilde det jo være meningsløst at byrde 100 Mennesker med Skriverier, naar de 99 paa Forhaand maa være paa det rene med, at deres Ansøgning vil blive afslaaet. Derfor synes jeg, det er hel-